

# 10 DANA

## U GORNJOJ SOBI

### *Primanje dara Svetoga Duha*

Mark A. Finley

#### *Drugi dan*

### **Dublja vjera**

**U**čenici prije Pedesetnice bili su posve drukčiji od učenika nakon Pedesetnice. Prije Pedesetnice je njihova rastuća vjera često posrtala. Nakon Pedesetnice bila je čvrsta kao stijena. Izlivanje Svetoga Duha osnažilo je učenike za suočavanje s protivljenjem koje će doći dok budu objavljivali Isusovu ljubav i milost. Skrivajući se sa strahom u predvorju palače velikog svećenika za vrijeme Isusovog uhićenja, Petar Ga se odrekao, kukavički se zaklinjući: “Ne znam toga čovjeka.” (Matej 26,72) Njegova krhka vjera bila je slaba i kolebljiva. Ali poslušajte promijenjenog Petra kako na Pedesetnici objavljuje starozavjetne dokaze da je Isus Mesija! Usporedite Petrovo odricanje u predvorju velikog svećenika s njegovim odgovorom nakon Pedesetnice, kad su židovske vlasti pokušale utišati njegov glas. On je hrabro izjavio: “Mi ne

možemo drukčije nego govoriti što smo vidjeli i čuli.” (Djela 4,20) Prebivanje punine Svetoga Duha bilo je ono što je učinilo razliku. U svojoj vlastitoj snazi Petar se nije mogao boriti s lukavim sredstvima neprijatelja. Ali u Isusovoj snazi on je bio i više nego sposoban živjeti život osnažen Svetim Duhom. Apostol Pavao opisuje osnaživanje Svetim Duhom na sljedeći način: “Neka vam dadne, prema bogatstvu svoje slave, da se ojačate u snazi po njegovu Duhu u nutarnjega čovjeka.” (Efežanima 3,16) Ojačan Duhom i ispunjen vjerom Petar je bio promijenjen čovjek.

## Definicija vjere

Vjera se hvata za obećanje Svetoga Duha kao za božansku stvarnost. Ona vjeruje Kristovom obećanju da će podariti svojega Svetog Duha u obilnoj mjeri. Vjera je sama po sebi Božji dar (Rimljanima 12,3). “Vjera koja nas oslobađa da primimo Božje darove, i sama je dar od kojega je određena mjera usadena u svako ljudsko biće. Ona raste kad se vježba u primanju Božje riječi. Da bismo ojačali vjeru, moramo je često dovesti u dodir s Riječju.” (*Odgoj*, str. 226) Dok promatramo Isusa kroz Njegovu Riječ, Duh koji je nadahnuo tu Riječ uvećava našu vjeru. (Rimljanima 10,17)

**Vjera je povjerenje u Boga — vjerovanje da nas On voli i da zna što je najbolje za nas.**

Vjera je, u stvarnosti, povjerenje. “Vjera je povjerenje u Boga — vjerovanje da nas On voli i da zna što je najbolje za nas. On nas tako navodi da umjesto svojega izaberemo Njegov put. Umjesto našeg neznanja, ona prihvaća Njegovu mudrost; umjesto naše slabosti, Njegovu snagu; umjesto naše grešnosti, Njegovu pravednost. Naš život, mi sami, sve je to već Božje; vjera priznanje Njegovo pravo vlasništva i prihvaća blagoslove koje ono donosi. Istina, čestitost, neporočnost istaknuti su kao tajne uspjeha u životu. I upravo nas vjera nadahnjuje ovim načelima.” (*Odgoj*, str. 253) Vjera je uvjerenje da nas Bog voli i da uvijek ima na umu naše najveće dobro. Kroz vjeru nas Sveti Duh vodi prema shvaćanju veličine dara milosti koji nam je tako dragovoljno i besplatno pružen na Golgoti. Kroz vjeru primamo duhovnu snagu za odupiranje kušnjama Zloga. Kroz vjeru smo osnaženi za svjedočenje. Kroz vjeru smo pokrenuti da činimo što god nas Isus traži i poslušamo što god On zapovijeda. Vjera se hvata za Božja obećanja i vjeruje da su ona upućena upravo nama samima.

***Naš život, mi sami, sve je to već Božje; vjera priznaje Njegovo pravo vlasništva i prihvaća blagoslove koje ono donosi.***

Na Pedesetnici su učenici “sve više pružali ruku vjere”. “Pod djelovanjem Svetog Duha čak su i najslabiji, oslanjajući se na vjeru u Boga, naučili kako poboljšati povjerenje im snage i postati posvećeni, pročišćeni i oplemenjeni”. (*Djela apostolska*, str. 23,31) Ovo iskustvo možemo imati i mi. Sveti Duh čezne da produbi i uveća našu vjeru. U ozračju bliske veze s Isusom, naša vjera raste.

### **Tri praktična načina kako možemo uvećati svoju vjeru:**

1. Očekujmo od Svetoga Duha da će uvećati vašu vjeru dok proučavamo Božju riječ. Pristupimo našem proučavanju Biblije s osjećajem očekivanja. Vjerujemo da će Duh koji je nadahnuo Bibliju izvršiti čudesne promjene u našem životu dok ustrajemo u proučavanju Riječi. (2. Petrova 1,3.4)

2. Primijenimo obećanja Božje riječi na svoj život. Da bismo imali koristi od proučavanja Biblije, moramo je primijeniti na svoj život. Uključimo sebe u priču. Kakvu pouku nam Sveti Duh otkriva u tekstu koji čitamo? Kakve nam uvide korisne za svakodnevni život On daje? Kakva osvjedočenja i uvjerenja On dovodi u naš um?

3. Djelujmo “po mjeri vjere” koju je Bog već usadio u naše srce. Upravimo pogled od trenutnih okolnosti u našem životu na blagoslove koje Bog ima za nas u skoroj budućnosti. Ako nas Sveti Duh osvjedočava da učinimo nešto, učinimo to vjerujući da ćemo biti bogato nagrađeni dok djelujemo po Njegovoj Riječi.

***Mi trebamo pokazati vjeru, ali osjećaj radosti i blagoslov daje Bog. Duša prima Božju milost preko protočnika žive vjere, a u našoj je moći da tu vjeru pokažemo.***

Kako bismo produbili svoju vjeru, čitajmo sljedeća obećanja i, u ime Isusovo, oslonimo se na njih kao da su upućena nama osobno.

- “Ljudima je nemoguće, ali je Bogu sve moguće.” (Matej 19,26)
- “Dakle: pristupajmo s pouzdanjem k prijestolju milosti da primimo milosrđe i nađemo milost za pravodobnu pomoć!” (Hebrejima 4,16)

- “Uprimo pogled u začetnika i završitelja vjere, u Isusa” (Hebrejima 12,2)
- “Ovo je sinovsko pouzdanje koje imamo u nj da nas uslišava ako što molimo po njegovoj volji.” (1. Ivanova 5,14)
- “Gospodin želi da svi Njegovi sinovi i kćeri budu sretni, u miru i poslušni. Vjerom vjernik dolazi u posjed ovih blagoslova. Vjerom se može nadomjestiti svaki karakterni nedostatak, očistiti svaka nečistoća, ispraviti svaka pogreška, razviti svaka sposobnost.” (*Djela apostolska*, str. 355)
- “Višeput sam vidjela da Gospodnja djeca prečesto zanemaruju molitvu, posebno tajnu molitvu; da mnogi ne pokazuju onu vjeru koju imaju prednost i dužnost pokazati, često čekajući osjećaj koji samo vjera može izazvati. Osjećaji nisu vjera; to dvoje se razlikuje. Mi trebamo pokazati vjeru, ali osjećaj radosti i blagoslov daje Bog. Duša prima Božju milost preko protočnika žive vjere, a u našoj je moći da tu vjeru pokažemo.

Prava vjera prihvaća i usvaja obećane blagoslove prije nego što se ostvare ili osjete. Svoje molbe trebamo u vjeri slati iza drugog zastora i pustiti svojoj vjeri da se pozove na obećani blagoslov pa ga usvoji. Zatim trebamo vjerovati da smo blagoslov primili zato što ga je naša vjera usvojila i on nam pripada u skladu s Riječju. “Što god moleći pitate, vjerujte da ste to već primili, i bit će vam.” (Marko 11,24) To je prava vjera — vjerovati da smo primili blagoslov prije nego što se ostvari. Kad se obećani blagoslov ostvari i mi u njemu uživamo, vjera je ispunjena. Ali mnogi misle da će imati puno vjere kad prime obilje Svetoga Duha i da ne mogu imati vjere dok ne osjete Njegovu silu. Takvi miješaju vjeru s blagoslovom koji je posljedica vjere. Pravi trenutak da pokažemo vjeru jest kad se osjećamo lišeni Duha. Kad se čini da gusti oblaci tame lebde nad umom, tada je vrijeme da živa vjera probije tamu i rasprši oblake. Prava vjera počiva na obećanjima u Božjoj riječi i samo oni koji se pokore toj Riječi mogu polagati pravo na njezina slavna obećanja.” (*Rani spisi*, str. 76,77; *Christian Experience and Teachings of Ellen G. White*, str. 126,127)

**Mnogi ljudi će brkati osjećaje s vjerom. Oni će tragati za duhovnim iskustvom koje potiče njihove osjećaje i čini da se osjećaju dobro.**

## Malovjerje

Očito je da će ovakvog odnosa povjerenja s Bogom kroz Njegovu Riječ biti na kraju vremena vrlo malo. Isus je upitao: “Ali, hoće li Sin Čovječji, kada dođe, naći pouzdanja na zemlji?” (Luka 18,8) Mnogi ljudi će brkati osjećaje s vjerom. Oni će tragati za duhovnim iskustvom koje potiče njihove osjećaje i čini da se osjećaju dobro. Drugi će pasti u suprotnu zamku hladnog formalizma. Unatoč pomutnji nekih ljudi, Sveti Duh vodi svoju crkvu u mnogo dublje iskustvo vjere nego što bismo uopće mogli zamisliti — iskustvo potpunog povjerenja u Boga, pouzdanja u Njegovu Riječ i poslušnosti Njegovoj volji. Čeznemo li svim srcem živjeti život vjere i pouzdanja u Boga? Zašto ne bismo kleknuli i zamolili Svetoga Duha da produbi našu vjeru i povede nas da živimo tako?

**Sveti Duh vodi svoju crkvu u mnogo dublje iskustvo vjere nego što bismo uopće mogli zamisliti — iskustvo potpunog povjerenja u Boga, pouzdanja u Njegovu Riječ i poslušnosti Njegovoj volji.**

## 2. dio: Razmišljanje o božanskim savjetima

Pozorno pročitajte sljedeći tekst iz knjige Ellen G. White, *Isusov život*, str. 673—678

“Čuo je Petra kako se ogorčeno protivi: ‘Ako se doista i svi pokolebaju... ja ipak neću.’ U gornjoj sobi izjavio je: ‘Svoj ću život dati za te.’ Isus ga je opomenuo da će se te iste noći odreći svog Spasitelja. Sada Krist ponavlja opomenu: ‘Zaista, kažem ti... upravo ćeš me ti, još noćas prije nego pijetao dvaput zapjeva, triput zatajiti.’ Ali Petar ga je uvjeravao: ‘Kad bih morao s Tobom umrijeti... sigurno te ne bih zatajio!’ Tako su govorili i svi ostali. (Marko 14,29.31) U svom samopouzdanju opovrgli su ponovljenu tvrdnju Onoga koji je znao. Bili su nespремni za kušnju; kad ih ona bude svladala, shvatit će vlastitu slabost.

**Isus sa suosjećanjem promatra svoje učenike. On ih ne može spasiti od kušnji, ali ih ne ostavlja bez utjehe.**

Kad je Petar rekao da će slijediti svoga Gospodina i u tamnici i u smrti, on je to mislio svakom riječi koju je izrekao; ali nije poznavao sebe. U njegovom srcu bili su sakriveni elementi zla koje će okolnosti probuditi u život. Ako ne bude shvatio opasnost, to će se pokazati kao

njegova vječna propast. Spasitelj je u njemu vidio samoljublje i samopouzdanje koje će nadvladati čak i njegovu ljubav prema Kristu. U njegovom iskustvu otkrilo se mnogo slabosti, nesvladana grijeha, bezbrižnosti duha, neposvećene naravi, nesmotrena ulaženja u kušnje. Kristova svečana opomena bila je poziv na preispitivanje srca. Bilo je nužno da Petar manje vjeruje u sebe, a pokaže dublju vjeru u Krista. Da je u poniznosti prihvatio upozorenje, on bi zamolio Pastira stada da čuva svoje ovce. Kad je na Galilejskom jezeru gotovo potonuo, povikao je: 'Gospodine, pomagaj!' (Matej 14,30) Tada je Krist ispružio svoju ruku da uhvati njegovu. Da je i sada povikao Isusu: 'Spasi me od mene samoga!', bio bi sačuvan. Međutim, Petar je osjećao da mu se ne vjeruje, pomislivši kako je to vrlo okrutno. Već je bio uvrijeđen, pa je postao još uporniji u svom samopouzdanju.

Isus je sa suosjećanjem promatrao svoje učenike. On ih nije mogao spasiti od kušnji, ali ih nije ostavio bez utjehe. Uvjeravao ih je da će raskovati okove groba i da Njegova ljubav prema njima neće prestati. 'Ali kad uskrsnem,' rekao je, 'ići ću pred vama u Galileju.' (Matej 26,32) Prije odricanja dobili su uvjeravanje o oprostima. Nakon Njegove smrti i uskrsnuća znali su da im je oprošteno i da su dragi Kristovom srcu.

**Tako silom Svetoga Duha čovjek postaje sudionikom u božanskoj naravi. On je prihvaćen u Ljubljenom.**

Isus i učenici nalazili su se na putu prema Getsemaniju, u podnožju Maslinske gore, prema jednom osamljenom mjestu za razmišljanje i molitvu što ga je On često posjećivao. Spasitelj je svojim učenicima objašnjavao svoje poslanje za svijet i duhovnu vezu koju moraju održavati s Njim. Sad je slikovito prikazivao ovu pouku. Mjesec je jasno svijetlio i otkrivao Mu rodni trs. Skrećući pozornost svojih učenika na njega, On ga je predstavio kao simbol.

'Ja sam pravi trs', rekao je. Umjesto vitke palme, veličanstvena cedra ili snažnog hrasta, Isus je odabrao razgranati trs da predstavi sebe. Palma, cedar i hrast stoje sami. Njima nije potreban nikakav oslonac. Ali se trs obavija oko kolja i tako penje prema nebu. Tako je i Krist u svojoj ljudskoj prirodi ovisio o božanskoj sili. 'Ja sam od sebe ne mogu ništa činiti', izjavio je. (Ivan 5,30)

'Ja sam pravi trs.' Hebreji su uvijek smatrali vinovu lozu najplemenitijom biljkom, slikom svega što je moćno, uzvišeno i plodno. Izrael je bio predstavljen trsom koji je Bog zasadio u Obećanoj zemlji. Hebreji su zasnovali svoju nadu u spasenje na činjenici što su povezani s Izraelom. Ali Isus kaže: 'Ja sam pravi trs.' Ne smatrajte da ćete vezom s Izraelom moći postati sudionicima u životu od Boga i nasljednicima Njegovih obećanja. Samo kroz mene možete primiti duhovni život.

‘Ja sam pravi trs, i moj je Otac vinogradar.’ Na brežuljcima Palestine naš nebeski Otac zasadio je ovaj plemeniti Trs, a On sam bio je Vinogradar. Mnoge je privlačila ljepota ovog trsa i stoga su objavljivali njegovo nebesko podrijetlo. Ali vođama u Izraelu On je izgledao kao korijen iz suhe zemlje. Izvadili su mladicu, odbacili je i zgazili svojim nesvetim nogama. Mislili su je zauvijek uništiti. Međutim, nebeski Vinogradar nikada nije izgubio iz vida svoju sadnicu. Kako su ljudi mislili da su je uništili, On ju je uzeo i s druge strane zida ponovno zasadio. Trs više nije trebao biti vidljiv. Bio je sakriven od grubih nasrtaja ljudi. Ali, loze ovog Trsa izrasle su preko zida. Trebale su predstavljati Trs. Preko njih mladice su se još uvijek mogle sjediniti s Trsom. Donosile su rod. Taj rod brali su prolaznici.

‘Ja sam trs, vi ste mladice’, rekao je Krist svojim učenicima. Premda se uskoro trebao uzeti od njih, njihovo duhovno jedinstvo s Njim trebalo je ostati nepromijenjeno. Veza između loze i čokota, rekao je, predstavlja vezu koju trebate održavati sa mnom. Cijep se pricjepljuje na živu lozu i vlakno po vlakno, žila po žila urasta u trs. Život trsa postaje život loze. Tako i duša mrtva u prijestupima i grijesima dobiva život preko veze s Kristom. Ta veza uspostavlja se vjerom u Njega kao osobnog Spasitelja. Grješnik sjedinjuje svoju slabost s Kristovom snagom, svoju prazninu s Kristovom puninom, svoju nepostojanost s Kristovom postojanom moći. Tada on ima Kristov um. Kristova ljudska priroda je ucijepljena u božansku prirodu. Tako silom Svetoga Duha čovjek postaje sudionikom u božanskoj naravi. On je prihvaćen u Ljubljenom.

***Biti u Kristu znači stalno primati Njegovog Duha; to znači život potpunog predanja Njegovoj službi.***

Jednom uspostavljena zajednica s Kristom mora se održavati. Krist kaže: ‘Ostanite u meni i ja ću ostati u vama! Kao što mladica ne može sama od sebe, ako ne ostane na trsu, roditi roda, tako ni vi, ako ne ostanete u meni.’ To nije nikakav slučajni dodir, nikakva povremena veza. Loza postaje dio živog trsa. Prenošenje života, snage i rodnosti s trsa na loze neometano je i stalno. Loza ne može živjeti odvojena od trsa. Tako i vi, kaže Isus, ne možete živjeti bez mene. Život koji ste primili od mene može se sačuvati samo stalnom zajednicom. Bez mene ne možete savladati nijedan grijeh niti se oduprijeti ijednoj kušnji.

‘Ostanite u meni i ja ću ostati u vama!’ Biti u Kristu znači stalno primanje Njegovog Duha, znači život potpuna predanja Njegovoj službi. Kanali koji povezuju čovjeka i Njegova Boga moraju biti stalno otvoreni. Kao što loza stalno crpi sok sa životodavna trsa, tako se i mi trebamo čvrsto držati Isusa i vjerom primiti od Njega silu i savršenstvo Njegovog karaktera.

Korijen šalje hranu preko loze do najudaljenije grančice. Tako i Krist prenosi rijeke duhovne sile do svakog vjernika. Dok je duša sjedinjena s Kristom, ne postoji opasnost da uvene ili propadne.

Život će se trsa pokazati u divnom plodu na lozama. 'Tko ostaje u meni,' rekao je Isus, 'i ja u njemu, rodi mnogo roda. Jer bez mene ne možete ništa učiniti.' Ako živimo vjerom u Božjeg Sina, u našem će se životu pokazati rodovi Duha i nijedan neće nedostajati.

'Moj je Otac vinogradar. On siječe svaku mladicu na meni koja ne rađa roda.' Dok je mladica samo izvana povezana s lozom, ne može postojati životna veza. U tom slučaju nema rasta niti plodnosti. Tako može postojati samo prividna veza s Kristom, bez stvarne zajednice s Njim kroz vjeru. Ispovijedanje vjere dovodi ljude u crkvu, ali karakter i ponašanje pokazuju jesu li oni u vezi s Kristom. Ako ne donose nikakav rod, oni su nerodne loze. Njihovo odvajanje od Krista podrazumijeva njihovu potpunu propast, koja je prikazana osušenom lozom. 'Ako tko u meni ne ostane,' kaže Krist, 'bacit će se kao mladica napolje i osušit će se. Takve potom skupe i u oganj bace da gore.'

'A pročišćava svaku koja rađa rod, da rodi više roda.' Od izabrane dvanaestorice koji su pratili Isusa, jednog kao osušenu lozu uskoro je trebalo odstraniti, a ostali će morati proći ispod orezivačka noža gorkih kušnji. Sa svečanom nježnošću Isus je objasnio namjeru vinogradara. Orezivanje će izazvati bol, ali Otac rukuje nožem. On ne radi nemilostivom rukom ili ravnodušnim srcem. Postoje loze koje se vuku po tlu i stoga ih treba odvojiti od zemaljske potpore za koju su se uhvatile svojim viticama. One se trebaju upraviti prema nebu da pronađu svoju potporu u Bogu. Suvišno lišće, koje izvlači životni sok iz ploda, mora se odstraniti. Bujno izrasli dijelovi biljke moraju se odsjeći da bi omogućili prodor zrakama Sunca pravde. Vinogradar odsijeca štetne izdanke da bi plod bio bogatiji i obilniji.

'Otac moj proslavit će se time', rekao je Krist, 'što ćete roditi mnogo roda.' Bog želi da preko vas pokaže svetost, dobrotu i milostivost svog karaktera. Ipak, Spasitelj ne nalaže apostolima da naporno rade kako bi donijeli rod. Poziva ih da ostanu u Njemu i kaže: 'Ako ostanete u meni i ako moje riječi ostanu u vama, tražite što god hoćete, i bit će vam.' Krist prebiva u svojim sljedbenicima preko svoje Riječi. Ovo je ista životna zajednica koja je prikazana jedenjem Njegova tijela i pije-njem Njegove krvi. Kristove su riječi duh i život. Prihvaćajući ih, primajte život Trsa. Vi živite 'o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih'. (Matej 4,4) Kristov život u vama donosi isti rod kao u Njemu. Ako živite u Kristu, ako ste privrženi Kristu, ako vas Krist podupre, ako crpите hranu od Krista, rodit ćete plod sličan Kristovom."



### **3. dio: Primjena božanskih savjeta**

#### **Ispunjavanje uvjeta**

Sveti Duh svjedoči o Isusu. Ako se predamo Njegovom vodstvu, On će nas povesti u bliskiji odnos s našim Gospodinom. Duh otkriva neusporedivu Kristovu privlačnost. On nas vodi u prebivanje u Njegovoj ljubavi, povjerenje u Njegovo vodstvo i predanje Njegovoj volji iz trenutka u trenutak. To znači “biti u Kristu”. To je ono što je Isus opisivao riječima: “Ostanite u meni.”

1. Koja je ključna razlika između Petra prije križa i Petra na Pedesetnicu? Pročitajte tekst iz *Isusovog života*, str. 557—559 i usporedite ga s Djelima 2,37-39; 4,8-12 i 5,29-32.

.....

.....

.....

.....

Provedimo trenutak u razmišljanju o onome u našem životu što treba Kristovu milost koja čisti. O čemu nas Sveti Duh u zadnje vrijeme osvjedočava? Ukazuje li nam na neke njegovane grijehе koje On želi da predamo? Čitajmo uz molitvu na koljenima 51. psalam i tražimo Boga da izvrši duboko djelo Svetoga Duha u našem srcu.

2. Pročitajmo Ivan 15,1-8 i usporedimo te riječi s drugim odlomkom na 675. stranici *Isusovog života*. Što je to u simbolici trsa što ga čini tako privlačnom i smislenom slikom Isusa?

.....

.....

.....

.....

3. Što znači “biti u Kristu”? (Vidi: *Isusov život*, str. 561.)

.....

.....

.....

.....

4. Kako božanski Vinogradar proizvodi mladice s najvećim mogućim brojem plodova? Kako se ovo odnosi na naše kršćansko iskustvo? (Vidi: Ivan 15,5 i *Isusov život*, str. 561 i 562.)

.....

.....

.....

.....

5. Kako možemo proslaviti Boga u svojim životima? (Vidi: Ivan 15,8 i *Isusov život*, str. 562, četvrti odlomak.)

.....

.....

.....

.....

Sveti Duh nas osvjedočava o grijehu. On otkriva skrivene težnje, stavove i karakterne crte kojih nismo svjesni. Naš Gospodin, pun ljubavi, čezne da se u svakome od nas pokaže milost Njegovog karaktera. Ako smo voljni suočiti se s našim manama i predati ih Isusu, Sveti Duh će nas osnažiti da živimo pobožnim životom. Naša vjera će rasti dok gledamo kako Sveti Duh čini čuda u našim vlastitim životima. Svjedočanstvo učenika nakon Pedesetnice bilo je svjedočanstvo o tome kako je Isus, kroz silu Svetoga Duha, promijenio njihove živote. On je to doista učinio za njih, a ako Mu dopustimo, učinit će isto i za nas.

